

Sygn. akt V K 155/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Scott - Sienkiel

Protokolant – st. sekr. sąd. Danuta Betlej

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2016 r., 12 października 2016 r., 2 listopada 2016 r. na rozprawie

sprawy **Z. G. (1)**

urodzonego (...) w W.

syna J. i N. z d. D.

oskarżonego o to, że: W dniu 21 lipca 2016 r. około godz. 15.05 w W. na ul. (...) na drodze krajowej (...) kierował samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,50 i 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art.178a §1 kk

1. Oskarżonego **Z. G. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a §1 kk w zw. z art. 33 §1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w wymiarze 40 (czterdzieści) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 20,00 (dwadzieścia) złotych.
2. Na podstawie art. 42 §2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzy) lat.
3. Na podstawie art. 63 §4 kk na poczet orzeczonego w pkt 2 środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 lipca 2016 r.
4. Na podstawie art. 43a §2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000,00 (pięć tysięcy) złotych.
5. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80,00 (osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty i pozostałe koszty sądowe w kwocie 70,00 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt V K 155/16

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 lipca 2016r. funkcjonariusze z Komendy Powiatowej Policji w W. – A. K. (1) i R. S. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym. Około godz. 15.00 jechali ul. (...) w W., kierując się w stronę G.. W pewnej chwili zatrzymali się w rejonie skrzyżowania ul. (...) z ul. (...), aby przepuścić dziecko przechodzące przez przejście. W tym czasie nadjechał również pojazd marki S. (...) o nr rej (...), którego kierowca skręcając w lewo, nie ustąpił pierwszeństwa pieszemu.

Policjanci udali się wówczas za kierowcą tego pojazdu i zatrzymali go do kontroli. Kierującym pojazdem okazał się Z. G. (1), wraz z nim jechały jego dwie małoletnie córki. Kierowca pojazdu tłumaczył, że nie zatrzymał się przed przejściem, gdyż nie zauważył pieszego. W trakcie rozmowy funkcjonariusze Policji wyczuli od niego woń alkoholu. Wykonali badanie kierowcy na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, posługując się urządzeniem (...)Badania dały wyniki: 0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. 15:43 oraz 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. 15:47.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: protokół użycia (...) (k.2,3), notatkę urzędową (k. 1), zeznania świadków: A. K. (1) (k.58v, 15), P. W. (1) (k.67) także częściowo o wyjaśnienia oskarżonego Z. G. (1) (k. 58-58v) i zeznania N. G. (1) (k. 64).

Oskarżony Z. G. (1) w toku rozprawy przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Podał, że w czasie kiedy miało miejsce zdarzenie, jego ojciec poważnie chorował. Z tego powodu oddychał za pomocą respiratora oraz był karmiony sondą dojelitową, przez którą podawano mu również leki. Mocz był odprowadzany za pomocą cewnika. W dniu zdarzenia jego ojciec był bardzo pobudzony, co mogło być związane z bólem, jakiego doświadczał w związku z chorobą nowotworową i wyrwał sobie sondę. W tej sytuacji nie można było mu podać leków uspokajających ani przeciwbólowych. Nadto podczas czynności pielęgnacyjnych usunął sobie cewnik z pęcherza moczowego, co spowodowało zatrzymanie moczu. Skutkowało to mogło poważnymi powikłaniami zdrowotnymi. Oskarżony wskazał nadto, że w tym czasie posiadał potrzebny sprzęt w swoim mieszkaniu w W.. Jego matka prosiła go, aby przywiózł go do B.. Jako magister pielęgniarstwa miał kwalifikacje i umiejętności do zakładania cewnika oraz sondy. W B., gdzie mieszkał ojciec, nie było żadnego punktu aptecznego, w którym mógłby kupić potrzebny sprzęt. Z. G. (1) podał nadto, że w dniu zdarzenia ok. godz. 12 spożył 100 g alkoholu, gdyż nie zamierzał prowadzić pojazdu. Kiedy jednak wsiadł do samochodu czuł się dobrze, nie przypuszczał, że może znajdować się pod wpływem alkoholu. Oskarżony poinformował również, że pracuje w szpitalu w G. i do tej pory dojeżdżał tam samochodem. Od czasu zatrzymania prawa jazdy jest zmuszony prosić znajomych o to, by go podwieźli do pracy. Nadto pomaga swojej schorowanej, 70-letniej matce i do niej również musi dojeżdżać samochodem. (wyjaśnienia oskarżonego Z. G. k. 58-58v).

Bezsporne jest, że oskarżony Z. G. (1) w dniu 21 lipca 2016r. prowadził samochód znajdując się w stanie nietrzeźwości. Potwierdza to zebrany w sprawie materiał dowodowy (w szczególności: protokół użycia(...) k.2,3, notatka urzędowa k. 1, zeznania świadka A. K. (1) k.58v, 15), zaś sam oskarżony temu nie zaprzecza. Jednocześnie Z. G. (1) wskazał na okoliczność- anormalną sytuację motywacyjną, która jego zdaniem miałyby umniejszyć stopień jego zawinienia i społecznej szkodliwości czynu.

Zdaniem Sądu, relację oskarżonego Z. G. (1), w zakresie w jakim twierdził, iż zdecydował się jechać samochodem w stanie nietrzeźwości, aby dowieźć ojcu zapasową sondę i cewnik, uznać jednak należało za całkowicie niewiarygodną. Zauważyć należy, że wersja ta pojawiła się dopiero w chwili jego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym, co miało miejsce w dniu 15 sierpnia 2016r. Wówczas Z. G. (1) odmówił składania wyjaśnień, jednak w piśmie dołączonym do protokołu przesłuchania (datowanym na dzień 8 sierpnia 2016r.) wnosił o warunkowe umorzenie postępowania i wskazał na tę okoliczność, jako usprawiedliwiającą jego postępowanie. Swoje stanowisko podtrzymał następnie w toku rozprawy. O takich powodach swego zachowania nie wspominał jednak w chwili zdarzenia. Policjant, który tego dnia zatrzymywał Z. G. (1) do kontroli wskazał, że oskarżony zachowywał się wówczas spokojnie, nie negował, że to on kierował pojazdem. Z. G. (1) podał nadto, że tego dnia pił wódkę ze szwagrem oraz, że jedzie do domu, nie wspominał jednak nic o rodzicach (zeznania A. K. k. 58v, 15). W ocenie Sądu, gdyby Z. G. (1) istotnie jechał do domu, aby dowieźć ojcu zapasowe środki medyczne, to w chwili zatrzymania przez funkcjonariuszy Policji, niewątpliwie powiedziałby im o tym, skoro zwłoka w dostarczeniu cewnika i sondy miałyby mieć negatywne skutki dla zdrowia jego ojca. Nadto wiedząc, jakie konsekwencje wiążą się z prowadzeniem pojazdu w stanie nietrzeźwości, niewątpliwie od razu starałby się przedstawić te okoliczności, które w jakimś stopniu usprawiedliwiałyby jego zachowanie. Nic takiego nie miało jednak miejsca. Nielogiczne wydaje się również, że w opisaney przez oskarżonego sytuacji zdecydował się on zabrać ze sobą córki. Jeśli istotnie Z. G. (1) miał się udać do domu po środki medyczne i szybko wrócić z powrotem, to zabieranie

ze sobą dzieci nie miało żadnego uzasadnienia. Wspólna podróż z córkami miała sens jedynie w sytuacji, o której oskarżony mówił funkcjonariuszowi Policji w chwili zatrzymania, czyli w trakcie zwykłego powrotu do domu.

Świadek P. W. (1) – kuzyn Z. G. (1) zeznał, że odwoził oskarżonego do jego rodziców do B., w dniu kiedy zatrzymano mu prawo jazdy. Z. G. (1) prosił, by go tam zwieźć, ale nie mówił z jakiego powodu. Jednocześnie świadek ten podał, że istotnie zdarzyło się, iż ojciec oskarżonego wyrwał sobie cewnik, ale nie potwierdził, by miało to miejsce w tym samym dniu, kiedy odwoził Z. G. (1) do rodziców. P. W. (1) był zaskoczony tym, że doszło do zatrzymania prawa jazdy oskarżonemu, bo dowiedział się o tym dopiero w chwili otrzymania wezwania do sądu (zeznania P. W. k. 67). Z zeznań tego świadka wynika zatem, że w dniu zdarzenia Z. G. (1) nie informował go ani o tym, że został zatrzymany przez policjantów do kontroli, ani tym bardziej o przyczynach, z powodu których zdecydował się jechać samochodem do domu, mimo tego że wcześniej spożywał alkohol. Zdaniem Sądu, gdyby istotnie zdarzenie miało taki przebieg, jak wskazał oskarżony, to opowiedziałby o tym zjściu kuzynowi, szczególnie że to dzięki pomocy P. W. (1) mógł dostarczyć ojcu sondę i cewnik, zaś czas musiał mieć tu niewątpliwie duże znaczenie. Tymczasem oskarżony nie poinformował kuzyna, dlaczego musi być odwieziony do B., ale również jego zachowanie nie wskazywało, by był on zdenerwowany zaistniałą sytuacją.

W świetle powyższych rozważań za niewiarygodne zdaniem Sądu uznać należy zbieżne z wyjaśnieniami oskarżonego zeznania jego matki – N. G. (1) w tym zakresie, w jakim twierdziła ona, że to na jej prośbę Z. G. (1) w dniu zdarzenia pojechał po cewnik i sondę (zeznania N. G. k. 64). Relacja tego świadka w ocenie Sądu jest podyktowana opacznie rozumianą chęcią pomocy oskarżonemu, zmierza do potwierdzenia linii obrony przyjętej przez niego.

Na marginesie zauważyć również należy, że nawet gdyby okoliczności wskazane przez oskarżonego potwierdziłyby się, nie stanowiłyby one usprawiedliwienia dla jego zachowania. Gdyby bowiem istotnie nastąpiło zagrożenie dla zdrowia i życia jego ojca, mógł przecież zadzwonić po karetkę pogotowia, co dla osoby zatrudnionej w służbie zdrowia powinno być oczywiste. Nadto w przypadku konieczności dostarczenia zastępczych środków medycznych, mógł poprosić o pomoc w ich przywiezieniu inne osoby, choćby właśnie kuzyna P. W. (1), który takiej pomocy wielokrotnie wcześniej mu już udzielał. (zeznania P. W. k. 67).

Mając na uwadze całokształt zebranego materiału dowodowego należało uznać, że swoim zachowaniem oskarżony Z. G. (1) wyczerpał ustawowe znamiona występku opisanego w art. 178a§1 kk, którego istota polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Z art. 115§16 kk wynika, iż stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Już sam zatem tylko fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą wypełnienie znamion przestępstwa, chociażby pojazd był prowadzony całkowicie prawidłowo, sprawca nie naruszył żadnej innej zasady bezpieczeństwa w ruchu i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa. Jest ono dokonane w momencie uruchomienia pojazdu i podjęcia jazdy.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze wszelkie okoliczności podmiotowo- przedmiotowe sprawy, a więc znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego oraz czas i miejsce popełnienia czynu. Do zdarzenia doszło w centrum miasta w okresie wakacyjnym, w godzinach popołudniowych, gdy w W.- miejscowości turystycznej, występuje wzmożone natężenie ruchu. Na stopień społecznej szkodliwości czynu w sposób negatywny wpłynęła także okoliczność, że oskarżony przewoził swoje małoletnie dzieci oraz nie ustąpił pierwszeństwa dziecku na przejściu dla pieszych. Jednocześnie brak było w motywacji oskarżonego, co wykazano wcześniej, okoliczności łagodzących. Z drugiej strony nie można było pominąć faktu, że oskarżony nie był dotychczas karany (karta karna, k. 14 i posiada pozytywną opinię w miejscu pracy i zamieszkania, k 28,66). Analizując okoliczności przedmiotowej sprawy, Sąd doszedł do przekonania, że karą adekwatną do okoliczności czynu będzie kara grzywny wymiarze 40 stawek dziennych. Powinna spełnić w stosunku do oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą, by powstrzymać go od popełniania kolejnych przestępstw.

Wysokość stawki dziennej Sąd określił kierując się wskazaniem wymienionym w art. 33§3 kk, a więc uwzględnił, że oskarżony jest zdrowym mężczyzną, pracującym zawodowo, osiągającym dochód miesięczny w wysokości około 2000 zł. Z drugiej strony należało mieć na uwadze jego warunki rodzinne, przede wszystkim to, że na utrzymaniu ma dwoje małoletnich dzieci. Zdaniem Sądu stawka dzienna w kwocie 20 zł uwzględnia wszystkie przytoczone wyżej okoliczności.

Nadto na zasadzie 42§2 kk Sąd orzekł środek karny w postaci obligatoryjnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, na okres 3 lat. Orzekając ten środek karny Sąd baczyl na stopień zawartości alkoholu w organizmie sprawcy oraz inne wymienione wyżej okoliczności popełnienia przestępstwa. Zdaniem Sądu zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w orzeczonym rozmiarze będzie wystarczający do osiągnięcia wobec sprawcy celów oraz funkcji wymienionego środka karnego.

Na podstawie art. 63§2 kk na poczet orzeczonego w pkt 2 środka karnego zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 lipca 2016r.

Na zasadzie art. 43a§2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych.

O kosztach orzeczono stosownie do treści art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i art. 627 kpk.